

Zicht op Afrika

6 jonge ambassadeurs en hun leerkrachten gingen een week op inleefreis naar Tanzania. Ze bezochten er projecten van LICHT VOOR DE WERELD. Hun indrukken:

Heel de busrit lang keek ik vol interesse uit het raam naar het uitzicht. Vaak wuifden er kindjes naar mij en dan wuifde ik vol enthousiasme terug. Toen we dan waren aangekomen bij het schooltje voor blinde en slechtziende kinderen zwaaide ik uit gewoonte naar hen. Op dat moment besefte ik dat zij dit niet konden zien. Mijn hart brak.

Eugénie

Van links naar rechts: achteraan: Lien Grimonprez en Aniek Geerkens van LICHT VOOR DE WERELD, Lien Aerts, lerares Sint-Jozefscollege Aalst, Machteld Vanden Berghe, Andrea Daems, Eugénie Mattelaer. Vooraan: Linde Redant, Margo Hauwaert, Matthieu Meeus, Annie Backaert, lerares Sint-Barbaracollege Gent, Luc Anthonis, leraar Sint-Jozefscollege Turnhout.

Op donderdag 31 oktober bezochten we een blinde timmerman. We kwamen in een minuscule ruimte met een tweepersoonsbed en twee matrassen tegen de muur. Dit was waar hij sliep en leefde met zijn vrouw en kinderen. In vergelijking met het felle zonlicht buiten was het interieur omhuld in duisternis. Op een bepaald moment verdween de man even in de keuken. Hij kwam terug met in zijn handen een gitaar. Hij begon op de snaren te tokkelen en te zingen. Zijn noten waren verre van zuiver, maar toch was het zo mooi, zo krachtig. We werden doodstil. Voor mij bestond op dat moment enkel nog deze man, die trots lachend zong voor een publiek dat hij niet kon zien, in het decor van zijn povere maar vertrouwde woning. Ik kreeg er kippenvel van zoals ik er nooit eerder heb gehad. Kippenvel die je voelt tot in je beenmerg.

Er rust op die man een enorme druk: het is geen lachertje om jezelf en je gezin te onderhouden als je blind bent en financieel moet knokken om te overleven. Maar hij zong vrij als een vogel, die gedragen door de wind dat zware pak van op zijn schouders even heeft kunnen achterlaten in zijn nest. De levenslust, de trots, het optimisme en de moed van die man hebben een diepe indruk op me achtergelaten.

Margo

Wat mij het meest is bijgebleven?

De vreugde en de stille dienstbaarheid, de zorg voor elkaar, van de ziende, slechtziende en blinde kinderen in het kleine Kilosa¹. Een plaats waar de hemel en de aarde elkaar de hand reiken.

Annie

Ik had het maandag (na de terugkomst) het eerste lesuur wel even moeilijk om een normaal klaslokaal te zien waar er een flatscreen en laptop staat en waar iedereen zijn eigen tafel, stoel en boeken heeft. Wij beseffen niet hoe goed wij het hebben.

Eugénie

Het was zo mooi om te zien hoe Bibi² is veranderd na de operatie. Voor de operatie was ze hard en gesloten en na de operatie zacht en open. Een heel mooie transformatie. Dit zal ik heel mijn leven meedragen.

Machteld

Voor mij een aangrijpende reis, met soms confronterende momenten, maar vooral inspirerend door de ontmoeting met mensen en organisaties die echt een verschil maken voor duizenden mensen.

Luc

Wat mij - behalve het fantastische werk van alle leerkrachten en dokters uiteraard - altijd zal bijblijven is de handeling van kleine Aishi: ze nam mijn arm en mijn hand vast en verstrengelde onze vingers door elkaar. Ze bestudeerde mijn huid en mijn vingers en mijn nagels. Toen wees ze naar enkele sproetjes op mijn arm, legde haar arm ernaast en glimlachte: ze leek wel te willen zeggen: zo verschillend zijn we niet...

Lien A

Ik zal nooit vergeten hoe een mens ondanks zijn zorgen een glimlach vertoont die zo gelukkig schijnt te zijn dat zelfs wij westerlingen een moment van kippenvel ervaren. Afrika is het puurste en meest aangrijpende continent dat mij leerde relativeren als nooit tevoren.

Linde

1 Kilosa is een school in de regio Morogoro waar TSB werkzaam is.

2 De ambassadeurs ontmoetten Bibi in het CCBRT-ziekenhuis voor en na haar cataractoperatie.

Met het scholenproject 'Zicht op Afrika' wil LICHT VOOR DE WERELD, samen met haar jongerenambassadeurs, leerlingen bewust maken van de levenssituatie van personen met een visuele handicap in Afrika. LICHT VOOR DE WERELD selecteerde zes ambassadeurs die een week op inleefreis gingen naar Tanzania. Ze bezochten een school waar blinde en slechtziende leerlingen geïntegreerd zijn. Daar staken ze ook de handen uit de mouwen: schilderden de refter en leerden de kinderen met een visuele handicap spelletjes zoals Chinees voetbal met een rinkelbal.

Het tweede deel van de reis bestond uit een bezoek aan het ziekenhuis CCBRT. De ontmoeting met een blinde grootmoeder die na haar cataractoperatie opnieuw kon zien, was een ervaring die veel indruk maakte.

De jongerenambassadeurs zullen op hun school over deze ervaringen getuigen en verschillende acties op touw zetten om fondsen in te zamelen voor de bezochte projecten.